

✍ ترجمه: حلیمه رحمانی

مقدمه

گروه کاری اقدام مالی^۱ (FATF) برای مبارزه با پولشویی^۲، نهادی میان‌دولتی است که در سال ۱۹۸۹ با هدف توسعه و گسترش سیاستهای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم تشکیل شد. از این رو، گروه مذکور یک نهاد سیاستگذار تلقی می‌شود که در راستای انجام اصلاحات قانونی و حقوقی ملی در زمینه مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، گام برمی‌دارد. این گروه بر میزان پیشرفت کشورهای عضو نظارت مستمر دارد. علاوه بر این به منظور دستیابی به هدفهای خود با سایر نهادهای بین‌المللی در زمینه مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، همکاریهایی را انجام می‌دهد.

یکی از اقدامهای این گروه از زمان شروع فعالیت خود، تدوین و انتشار توصیه‌هایی در رابطه با مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم بوده است. اولین نسخه این توصیه‌ها در سال ۱۹۹۰ منتشر شد که تعداد آن ۴۰ تا بود. سپس در سال ۱۹۹۶، این ۴۰ توصیه بازنگری شد. اما در سال ۲۰۰۴، علاوه بر اینکه تجدیدنظر کاملی در آنها صورت گرفت، ۹ توصیه دیگر نیز به آنها افزوده شد. این نوشتار، ترجمه‌ای از این ۴۰ + ۹ توصیه است.

سیستم‌های قانونی

دامنه جرایم جنایی مربوط به پولشویی

۱- کشورها باید براساس کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد قاچاق غیرقانونی مواد مخدر و داروهای روانگردان مصوب سال ۱۹۸۸ (کنوانسیون وین) و کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرایم سازمان‌یافته فراملی مصوب سال ۲۰۰۰ (کنوانسیون پالمو)، پولشویی را جرم بشمارند. به منظور دستیابی به گسترده‌ترین طیف جرایم اصلی (مقدم یا منشاء)، کشورها باید جرم پولشویی را در مورد تمام جرایم جدی قابل اجرا بدانند. ممکن است جرایم اصلی، با توجه به تمام جرایم، یا آستانه مرتبط با طبقه‌ای از جرایم جدی یا مجازات حبس در مورد جرم اصلی (رویکرد آستانه‌ای)، یا با فهرستی از جرایم اصلی و یا ترکیبی از این رویکردها توصیف شود.

در کشورهایی که از رویکرد آستانه‌ای استفاده می‌کنند، جرایم اصلی حداقل باید شامل تمام جرایمی باشد که براساس قوانین ملی آن کشورها در طبقه جرایم جدی قرار می‌گیرد یا باید شامل جرایمی باشد که مجازات آنها حداکثر حبس بیش از یک سال است یا برای آن دسته از کشورهایی که در سیستم قانونی خود دارای حداقل آستانه برای جرایم هستند، جرایم اصلی باید شامل تمام جرایمی باشد که مجازات آنها حداقل حبس بیش از ۶ ماه است. هر کدام از این رویکردها نیز که برگزیده شود، هر کشور باید دست‌کم شامل طیفی از جرایمی باشد که در آن هریک از طبقات جرایم مشخص شده است.

جرایم اصلی پولشویی باید به رفتار رخ داده در کشور دیگر نیز که به‌عنوان جرم در آن کشور تلقی می‌شود، و در صورت رخ دادن در داخل به‌عنوان یک جرم اصلی تلقی می‌شود، تعمیم یابد.

در برخی از کشورها بر مبنای اصول اساسی قوانین داخلی آنها، جرم پولشویی در مورد اشخاصی که مرتکب جرم اصلی می‌شوند، کاربرد ندارد.

۲- کشورها باید اطمینان یابند که:

الف- قصد و دانش لازم برای اثبات جرم پولشویی، مطابق با استانداردهای وضع شده توسط کنوانسیون وین و پالمو را دارا هستند و بتوان این قصد و دانش را از شرایط عینی استنباط کرد، و

ب- مسئولیت کیفری و در صورت نبود امکان، مسئولیت مدنی و اداری باید در مورد اشخاص حقوقی به‌کار رود. این مسئله نباید مانع از انجام اقدامات موازی جنایی، مدنی یا اداری درباره اشخاص حقوقی در کشورهایی شود که چنین اشکال مسئولیتی در آنها وجود دارد. اشخاص حقوقی باید در معرض مجازاتهای مؤثر، متناسب و بازدارنده قرار گیرند. چنین معیارهایی باید بدون پیشداوری در مورد مسئولیت جنایی اشخاص باشد.

مصادره (توقیف) و معیارهای موقتی

۳- کشورها باید معیارهایی مشابه با معیارهای وضع شده در کنوانسیون وین و پالمو را برگزینند. این معیارها شامل معیارهای قانونی می‌شود که مقامات ذی‌صلاح را قادر می‌سازد اموال تظهير شده، عواید حاصل از پولشویی یا جرایم اصلی، ابزار مورد استفاده یا مورد نظر برای استفاده در حق‌العمل این جرایم یا اموال مربوط را بدون پیشداوری در مورد حسن نیت طرف ثالث، مصادره (توقیف) کنند. چنین معیارهایی باید شامل اختیار در موارد زیر باشد:

الف- شناسایی، ردیابی و ارزیابی اموال مشمول مصادره، ب- برگزیدن معیارهای موقتی مثل ضبط و توقیف، پیشگیری از هرگونه معامله و انتقال یا واگذاری اموال مربوط،

ج- اجرای مراحل که باعث جلوگیری یا خودداری از اعمالی می‌شود که موجب پیشداوری در مورد توانایی دولت برای بازیافت اموال در معرض مصادره می‌شود، و د- تبیین هرگونه معیار تجسسی.

ممکن است کشورها معیارهایی را برگزینند که طبق آن معیارها، مصادره چنین عواید یا ابزاری بدون الزام به یک محکومیت جنایی یا الزام مجرم به افشای منشا قانونی اموال مشمول مصادره تا میزانی که چنین الزامی مطابق با قوانین داخلی است، مجاز باشد.

معیارهایی که باید توسط موسسه‌های مالی و حرفه‌ها و کسب‌وکارهای غیرمالی برای پیشگیری از پولشویی و تامین مالی تروریسم دنبال شود

شناسایی کامل مشتری و ثبت سوابق

۴- کشورها باید اطمینان یابند که قوانین رازداری

مؤسسه‌های مالی

باید

هویت مشتری و

مالک ذی‌نفع را

قبل یا

طی دوره وضع

یک رابطه تجاری

یا انجام معاملات

برای مشتریان

موردی

به تایید برسانند

ریسک مرتبط با نوع مشتری، رابطه تجاری یا معامله تعیین شود. اقدامات صورت گرفته باید مطابق با رهنمودهای منتشر شده توسط مقامات ذی صلاح باشد. برای گروههایی با ریسک بالاتر، مؤسسه‌های مالی باید شناخت کاملتری به دست آورند. در شرایط خاص، زمانی که ریسک کم باشد، کشورها ممکن است به این نتیجه برسند که مؤسسه‌های مالی می‌توانند معیارهای ساده‌ای را به کار گیرند.

مؤسسه‌های مالی باید هویت مشتری و مالک ذی نفع را قبل یا طی دوره وضع یک رابطه تجاری یا انجام معاملات برای مشتریان موردی، به تایید برسانند. زمانی که ریسک پولشویی به طور مؤثر مدیریت می‌شود و ایجاد وقفه در روال عادی عملیات تجاری ضروری نیست، ممکن است کشورها به مؤسسه‌های مالی این اجازه را بدهند که به محض امکان برقراری روابط به گونه‌ای منطقی، فرایند تایید را کامل کنند.

زمانی که مؤسسه مالی قادر به پیروی از بندهای «الف» تا «ج» فوق نیست، نباید حسابی باز کند، روابط تجاری آغاز کند یا معامله‌ای را انجام دهد یا اینکه باید به روابط تجاری خود پایان دهد و ارائه گزارش معاملات مشکوک را در رابطه با مشتری در نظر بگیرد.

این الزامات باید در مورد تمام مشتریان جدید به کار گرفته شود، هر چند که مؤسسه‌های مالی نیز باید این توصیه‌ها را در مورد مشتریان موجود بر مبنای اهمیت و ریسک به کار برند و شناخت کامل خود را در مورد روابط موجود، در زمانهای مناسب انجام دهند.

۶- در رابطه با اشخاص سیاسی، مؤسسه‌های مالی باید افزون بر گزینش معیارهای شناسایی کامل معمول:

الف- به منظور تعیین سیاسی بودن شخص، سیستمهای مدیریت ریسک مناسب داشته باشند،

مؤسسه‌های مالی، مانع از اجرای توصیه‌های گروه کاری اقدام مالی نمی‌شود.

۵- مؤسسه‌های مالی باید از نگهداری حسابهای ناشناس یا با نامهای ساختگی، خودداری کنند. مؤسسه‌های مالی باید معیارهایی را در جهت شناسایی کامل مشتریان خود اجرا کنند؛ از جمله شناسایی و تایید هویت مشتریان خود. این معیارها در موارد زیر اجرا می‌شود:

• برقراری روابط تجاری،

• انجام معاملات موردی: الف) فراتر

از حد آستانه تعیین شده مناسب، یا ب) انتقالات شبکه‌ای که در شرایط شمول یادداشتهای توضیحی توصیه ۷ قرار می‌گیرند،

• وجود سوءظن نسبت به پولشویی یا تامین مالی تروریسم، یا

• وجود شک و تردیدهایی پیرامون صحت یا کفایت داده‌های به دست آمده قبلی در مورد شناسایی مشتری. شناسایی کامل مشتری که باید انجام گیرد، شامل موارد زیر است:

الف- شناسایی مشتری و تایید هویت مشتری با استفاده از اسناد، اطلاعات یا داده‌های مستقل و درخور اتکا،

ب- شناسایی مالک ذی نفع (واقعی) و در نظر گرفتن معیارهای معقول برای تایید هویت مالک ذی نفع به طوری که مؤسسه مالی اطمینان یابد که مالک واقعی کیست.

به واسطه مناسبات و ساختار اشخاص حقوقی، این موضوع باید شامل گزینش معیارهای معقولی به وسیله مؤسسه‌های مالی برای درک مالکیت و ساختار کنترل مشتری باشد،

ج- کسب اطلاعات در مورد هدف و ماهیت مورد نظر روابط تجاری، و

د- کسب شناخت کامل و مستمر از روابط تجاری و بررسی دقیق معاملات انجام شده به منظور اطمینان از این که معاملات مذکور مطابق با اطلاعات مؤسسه از مشتری، تاریخچه ریسک و کسب و کار آنها و در صورت نیاز، شامل دوره تأمین مالی باشد.

مؤسسه‌های مالی باید اقدامات شناسایی کامل مشتری را براساس بندهای «الف» تا «د» فوق به کار گیرند، اما ممکن است میزان چنین اقداماتی براساس

ب- برای ایجاد روابط تجاری با چنین مشتریانی، مجوز مدیریت ارشد را به دست آورند.

ج- به منظور ایجاد منبع ثروت و منبع وجوه (تامین مالی)، معیارهای معقول تبیین کنند، و

د- نظارت مستمر بیشتری بر روابط تجاری داشته باشند.
۷- مؤسسه‌های مالی باید در روابط با بانک طرف معامله و سایر روابط مشابه، علاوه بر تبیین معیارهایی برای شناسایی کامل:

الف- اطلاعات کافی در مورد مؤسسه مورد نظر جمع‌آوری کنند تا از طریق این اطلاعات، ماهیت کسب‌وکار مؤسسه مورد نظر را درک و از طریق اطلاعات در دسترس همگان، شهرت مؤسسه و کیفیت نظارت بر آن را (شامل اینکه آیا مؤسسه در معرض بررسی‌های مربوط به پولشویی یا اعمال نظارتی و قانونی قرار گرفته است) تعیین کنند،
ب- به کنترل‌های ضد پولشویی مؤسسه مورد نظر دست یابند،

ج- قبل از روابط جدید، از مدیریت ارشد مجوز بگیرند،
د- مسئولیت‌های مربوط به هر مؤسسه را مستند کنند، و
ه- در رابطه با «حساب‌های دارای پشتوانه»، به این اطمینان دست یابند که بانک پاسخگو، هویت مشتریان را تایید کرده و شناسایی کامل مستمری از مشتریانی که دسترسی مستقیم به حساب‌های بانک پاسخگو دارند، به عمل آورده و قادر به فراهم کردن داده‌های مربوط به شناسایی مشتری بنابه درخواست بانک پاسخگو است.

۸- مؤسسه‌های مالی باید توجه ویژه‌ای به هرگونه خطرات ناشی از پولشویی که ممکن است از فناوری‌های جدید یا در حال توسعه ناشی شود، داشته باشند و در صورت لزوم به منظور جلوگیری از استفاده آنها در زمینه‌های پولشویی، اقداماتی صورت دهند. به طور خاص، مؤسسه‌های مالی باید برای مورد توجه قرار دادن هرگونه خطر مرتبط با معاملات یا روابط تجاری غیرحضوری، دارای سیاستها و روشهایی باشند.

۹- کشورها ممکن است این اجازه را به مؤسسه‌های مالی بدهند تا از واسطه‌ها یا اشخاص ثالث دیگری برای انجام عناصر «الف» تا «ج» فرایند شناسایی کامل مشتری (بند ۵) استفاده کنند یا به شرط رعایت معیارهای زیر، به معرفی کسب‌وکار خود بپردازند. زمانی که چنین

اجازه‌ای وجود دارد، مسئولیت نهایی شناسایی و تایید برعهده مؤسسه مالی با اتکای بر شخص ثالث است.

ضوابطی که باید رعایت شوند، به شرح زیر است:

الف- یک مؤسسه مالی با اتکای بر شخص ثالث باید فوراً اطلاعاتی را در مورد عناصر «الف» تا «ج» از فرایند شناسایی کامل مشتری (بند ۵)، به دست آورد. مؤسسه‌های مالی باید در جهت رضایت خود، گام‌های لازم و کافی را بردارند، به طوری که رونوشت‌هایی از داده‌های مربوط به شناسایی و سایر مستندات در خصوص الزامات شناسایی کامل مشتری را بنا به درخواست و بدون تاخیر، در اختیار شخص ثالث قرار دهند، و

ب- مؤسسه مالی باید متقاعد شود که شخص ثالث تحت نظارت قرار دارد و اقداماتی را در جهت رعایت الزامات مربوط به شناسایی کامل مشتری در راستای توصیه‌های بندهای ۵ و ۱۰ در اختیار دارد.

۱۰- مؤسسات مالی باید حداقل برای ۵ سال، تمام سوابق لازم را در مورد معاملات اعم از داخلی یا بین‌المللی نگهداری کنند تا بتوانند درخواست‌های اطلاعاتی مقامات ذی‌صلاح را برآورده سازند. چنین سوابقی باید به اندازه کافی موجود باشد تا شناخت معاملات جداگانه را امکانپذیر سازد (شامل مبالغ و انواع ارز منظور شده، در صورت وجود)؛ بدین منظور که در صورت لزوم، شواهدی برای پیگیری فعالیت مجرمانه فراهم آید.

مؤسسه‌های مالی باید داده‌های گردآوری شده طی فرایند شناسایی کامل مشتری (به‌عنوان مثال، رونوشتها یا سوابق مربوط به اسناد شناسایی رسمی مثل گذرنامه‌ها، کارتهای احراز هویت، گواهینامه‌های رانندگی یا اسناد مشابه)، پرونده‌های حساب و مکاتبات تجاری را برای حداقل ۵ سال بعد از پایان روابط تجاری، نگهداری کنند. داده‌های مربوط به شناسایی و سوابق معاملات، باید در دسترس مقامات ذی‌صلاح داخلی و مسئولان مربوط باشد.

۱۱- مؤسسه‌های مالی باید توجه ویژه‌ای به تمام معاملات پیچیده و کلان غیرعادی و تمام الگوهای غیرمعمول معاملات که هیچ‌گونه هدف قانونی مشهود یا اقتصادی آشکار ندارند، داشته باشند. سابقه و هدف چنین معاملاتی باید حتی‌الامکان بررسی شود، نتایج مکتوب شود و برای کمک به حسابرسان و مقامات ذی‌صلاح در دسترس قرار گیرد.

مؤسسه‌های مالی باید

توجه ویژه‌ای

به هرگونه

خطرات ناشی از

پولشویی که

ممکن است از

فناوری‌های جدید یا

در حال توسعه

ناشی شود

داشته باشند و

در صورت لزوم به

منظور جلوگیری از

استفاده آنها در

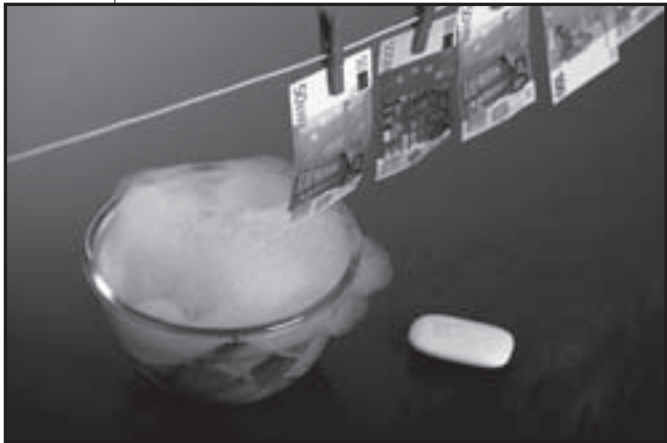
زمینه‌های پولشویی

اقداماتی

صورت دهند

مسئولیت جنایی و مدنی به دلیل تخطی از هرگونه مقررات افشای اطلاعات وضع شده از طریق قراردادهای یا هرگونه قوانین اداری، نظارتی یا اجرایی، مورد حمایت قرار گیرند. این موضوع در صورتی مصداق می‌یابد که آنها موارد مشکوک را به صورت مطلوب به واحد اطلاعات

مالی گزارش دهند (حتی اگر دقیقاً از فعالیت مجرمانه زیربنایی آن اطلاع نداشته باشند و بدون توجه به اینکه آیا فعالیت غیرقانونی واقعاً رخ داده است یا خیر)، و ب- به واسطه قانون، از افشای این واقعیت منع شوند که گزارش معاملات مشکوک^۴ (STR) یا اطلاعات مرتبط، به واحد اطلاعات مالی ارائه شده است.

۱۵- مؤسسه‌های مالی باید برای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، برنامه‌هایی را تدوین کنند. این برنامه‌ها باید شامل موارد زیر باشد:

الف- تدوین کنترل‌ها، روشها و خط‌مشی‌های داخلی، شامل مقررات صحیح مدیریتی در مورد رعایت قوانین و مقررات و روشهای واریسی کافی به منظور اطمینان از اعمال معیارهای کیفیت در هنگام استخدام کارکنان،

ب- اجرای برنامه مستمر آموزش کارکنان، و

ج- دستورعمل حسابرسی به منظور آزمون سیستم.

۱۶- الزامات وضع شده در توصیه‌های بندهای ۱۳ تا ۱۵ و ۲۱، با توجه به شرایط زیر برای تمامی حرفه‌ها و کسب‌وکارهای غیرمالی معین کاربرد دارد:

الف- وکلا، دفترخانه‌های اسناد رسمی، حسابداران و سایر متخصصان قانونی مستقل باید ملزم شوند زمانی که از سوی یک مشتری یا برای او در یک معامله مالی در رابطه با فعالیت‌های توصیف شده در توصیه بند ۱۲ «د» وارد می‌شوند،

۱۲- الزامات مربوط به شناسایی کامل مشتری و نگهداری سوابق که در توصیه‌های بندهای ۵، ۶ و ۸ تا ۱۱ وضع شده است، در مورد حرفه‌ها و کسب‌وکارهای غیرمالی در وضعیت‌های زیر کاربرد دارد:

الف- کازینوها: زمانی که مشتریان، معادل یا بیش از سطح آستانه تعیین شده مناسب، درگیر معاملات مالی می‌شوند.

ب- بنگاه‌های املاک و مستغلات: زمانی که این بنگاه‌ها معاملاتی را برای مشتریان خود در رابطه با خریدوفروش املاک و مستغلات انجام می‌دهند.

ج- معامله‌گران فلزات و سنگهای گرانبها: زمانی که این گونه معامله‌گران به معاملات نقدی مساوی یا بیش از آستانه تعیین شده مناسب، دست می‌زنند.

د- زمانی که وکلا، دفترخانه‌های اسناد رسمی، سایر متخصصان قانونی مستقل و حسابداران، معاملاتی را برای مشتریان خود در رابطه با فعالیت‌های زیر تهیه می‌بینند یا انجام می‌دهند:

• خریدوفروش املاک و مستغلات،

• مدیریت پول، اوراق بهادار یا سایر داراییهای مشتری،

• مدیریت حسابهای بانکی، پس‌اندازها یا اوراق بهادار،

• سازماندهی مشارکتها در جهت ایجاد، اجرا یا مدیریت شرکتها، و

• ایجاد، اجرا یا مدیریت اشخاص حقوقی یا توافقه‌ها و خریدوفروش واحدهای تجاری.

ه- زمانی که ارائه‌کنندگان خدمات شرکتی و امانی، معاملاتی را برای یک مشتری در ارتباط با فعالیت‌های فهرست‌شده (مطابق با تعریفهای ارائه‌شده در فرهنگ اصطلاحات) تهیه می‌بینند یا انجام می‌دهند.

گزارشگری معاملات مشکوک و رعایت

۱۳- اگر یک مؤسسه مالی مشکوک شود یا دلایل منطقی برای شک در این مورد داشته باشد که وجوهی مربوط به عواید حاصل از فعالیت مجرمانه یا مرتبط با تأمین مالی تروریسم است، این مؤسسه ملزم است به طور مستقیم از طریق قانون یا مقررات، موارد مشکوک را به واحد اطلاعات مالی^۳ (FIU) گزارش دهد.

۱۴- مؤسسه‌های مالی، مدیران آنها، مقامات مسئول و کارمندان باید:

الف- با پیشبینی تدبیرهای قانونی در برابر هرگونه

معاملات مشکوک را گزارش کنند. به همه کشورها قویاً توصیه می‌شود که الزامات گزارشگری را در مورد سایر فعالیتهای حرفه‌ای حسابداران و از جمله حسابرسان تعمیم دهند.

ب- زمانی که معامله‌گران فلزات و سنگهای گرانبها به معاملات نقدی، مساوی یا بیش از آستانه تعیین شده مناسب دست می‌زنند، باید در مورد آنها گزارش معاملات مشکوک الزامی شود، و

ج- زمانی که ارائه‌کنندگان خدمات شرکتی یا امانی، معاملاتی را از سوی یا برای یک مشتری در ارتباط با فعالیتهای مطرح شده در توصیه بند ۱۲ «ه» انجام می‌دهند، باید تهیه گزارش معاملات مشکوک در مورد آن الزامی شود.

وکیلان، دفترخانه‌های اسناد رسمی، سایر متخصصان قانونی مستقل و حسابدارانی که به‌عنوان متخصصان قانونی مستقل فعالیت می‌کنند، در صورتی که اطلاعات مربوط در شرایطی به‌دست آمده است که آنها تابع رازداری حرفه‌ای یا مصونیت حرفه‌ای قانونی بوده‌اند، ملزم به گزارش موارد مشکوک خود نیستند.

سایر اقدامات لازم برای جلوگیری از پولشویی و

تامین مالی تروریسم

۱۷- کشورها باید اطمینان یابند که اقدام تنبیهی مؤثر، متناسب و بازدارنده‌ای، اعم از کیفری، مدنی یا اداری، برای رویارویی با اشخاص حقیقی یا حقوقی که الزامات مبارزه با پولشویی را رعایت نمی‌کنند، وجود داشته باشد.

۱۸- کشورها نباید تاسیس یا پذیرش عملیات مستمر بانکهای صوری را مورد تأیید قرار دهند. مؤسسه‌های مالی نباید با بانکهای صوری رابطه برقرار کنند و در صورت وجود چنین روابطی، باید از ادامه آن خودداری کنند. مؤسسه‌های مالی، همچنین باید خود را از ایجاد روابط با مؤسسه‌های مالی خارجی طرف مقابل که اجازه می‌دهند گزارشهای آنها توسط بانکهای صوری مورد استفاده قرار گیرد مصون نگه دارند.

۱۹- کشورها باید امکان‌پذیری و مطلوبیت سیستمی را در بانکها و سایر مؤسسه‌های مالی و واسطه‌های مد نظر قرار دهند که از طریق آن، آنها تمامی معاملات ارزی بین‌المللی و داخلی خود را به یک واحد ملی مرکزی گزارش دهند؛ واحد ملی مرکزی باید دارای پایگاه اطلاعاتی کامپیوتری دسترس‌پذیر برای مقامات ذیصلاح به‌منظور استفاده در

موارد پولشویی با در نظر گرفتن تدبیرهای سخت حفاظتی برای اطمینان از استفاده صحیح از اطلاعات باشد.

۲۰- کشورها باید به‌کارگیری توصیه‌های گروه کاری اقدام مالی در مورد حرفه‌ها و کسب‌وکارهایی که ریسک پولشویی را دربر دارند، به استثنای حرفه‌ها و کسب‌وکارهای غیرمالی خاص، در نظر بگیرند.

کشورها بیشتر باید توسعه فنون امن و پیشرفته مدیریت پول را که کمتر در معرض آسیب ناشی از پولشویی قرار دارد، تشویق کنند.

اقدامات لازم در رابطه با کشورهایی که توصیه‌های گروه کاری اقدام مالی برای مبارزه با پولشویی را رعایت نمی‌کنند یا به اندازه کافی رعایت نمی‌کنند

۲۱- مؤسسه‌های مالی باید توجه ویژه‌ای را به روابط تجاری و معاملات با شرکتها و موسسه‌های مالی کشورهایی اختصاص دهند که توصیه‌های مبارزه با پولشویی را رعایت نمی‌کنند. زمانی که این معاملات دارای هیچگونه هدف قانونی و اقتصادی واضحی نیستند، حتی الامکان باید زمینه و هدف آن بررسی شود، نتایج مکتوب گردد و برای کمک به مقامات ذیصلاح در دسترس قرار گیرد. زمانی که کشوری از توصیه‌های مبارزه با پولشویی به اندازه کافی یا اصلاً پیروی نمی‌کند، کشورها باید توانایی اعمال اقدامات متقابل مناسب را داشته باشند.

۲۲- مؤسسات مالی باید اطمینان حاصل کنند که اصول پیشگفته که در مورد مؤسسه‌های مالی کاربرد دارد، در مورد شعبه‌ها و واحدهای فرعی تحت تملک که در خارج از کشور واقع‌اند (خصوصاً در کشورهایی که توصیه‌های مبارزه با پولشویی را به اندازه کافی یا اصلاً پیروی نمی‌کنند) تا حدی که قوانین و مقررات محلی اجازه می‌دهد، قابل اجرا می‌باشد. زمانی که قوانین و مقررات محلی مانع از اجرای این اصول می‌شوند، مقامات ذیصلاح در کشور مؤسسه اصلی (مادر) باید به مؤسسه‌های مالی اطلاع دهند که آنها نمی‌توانند توصیه‌های مبارزه با پولشویی را به‌کار برند.

قوانین و نظارت

۲۳- کشورها باید اطمینان یابند که مؤسسه‌های مالی در معرض نظارت و قوانین کافی قرار دارند و توصیه‌های مبارزه با پولشویی را به‌طور

مؤسسه‌های مالی

باید

توجه ویژه‌ای

به تمام

معاملات پیچیده و

کلان غیرعادی و

تمام الگوهای

غیرمعمول معاملات

که هیچ‌گونه

هدف قانونی

مشهود

یا

اقتصادی

آشکار ندارند

داشته باشند

مؤثر اجرا می کنند. مقامات ذیصلاح باید معیارهای قانونی یا حقوقی لازم را در اختیار داشته باشند تا بتوانند مانع از در اختیار گرفتن سهم در خور ملاحظه یا کنترلی یا نقش مدیریتی در مؤسسه مالی به وسیله مجرمان یا افراد وابسته به آنها گردند. در مورد مؤسسه‌های مالی تابع اصول اساسی^۵، اقدامات نظارتی و قانونی مورد استفاده در راستای اهداف احتیاطی و اهداف مربوط به پولشویی، باید به شیوه‌ای مشابه در مورد هدفهای ضد پولشویی و تامین مالی تروریسم به کار گرفته شود.

سایر مؤسسه‌های مالی باید دارای مجوز باشند یا ثبت شوند و به‌طور مناسبی تابع مقررات باشند و با در نظر گرفتن ریسک ناشی از پولشویی و تامین مالی تروریسم در آن بخش، برای هدفهای ضد پولشویی مورد نظارت

قرار گیرند. حداقل، مشاغلی که خدمات پولی یا انتقال ارزش را ارائه می‌دهند و یا در معرض تغییرات ارزش پول قرار دارند، باید دارای مجوز باشند یا ثبت شوند و برای نظارت و اطمینان از اینکه از الزامات ملی و محلی برای مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم پیروی می‌کنند، از سیستمهای مؤثر استفاده کنند.

۲۴- حرفه‌ها و مشاغل غیرمالی تعیین شده باید در معرض اقدامات نظارتی و قانونی به شرح زیر قرار گیرند:

الف- کازینوها باید در معرض نظام قانونی و نظارتی قرار گیرند تا اطمینان پیدا شود که به‌طور مؤثر اقدامات ضد پولشویی و تامین مالی تروریسم را اجرا کرده‌اند، حداقل:

- کازینوها باید دارای مجوز باشند،

- مقامات ذیصلاح باید ابزار قانونی یا حقوقی لازم را در اختیار داشته باشند تا بتوانند مانع از در اختیار گرفتن سهم در خور ملاحظه یا کنترلی یا نقش مدیریتی یا

نقش متصدی در یک کازینو به وسیله مجرمان یا افراد وابسته به آنها شوند، و

- مقامات ذیصلاح باید اطمینان یابند که کازینوها در جهت رعایت الزامات بازدارنده پولشویی و تامین مالی تروریسم به‌طور مؤثر تحت نظارت قرار دارند.

ب- کشورها باید اطمینان یابند که سایر گروه‌های حرفه‌ای و مشاغل غیرمالی تعیین شده به‌منظور نظارت و اطمینان از اینکه الزامات بازدارنده پولشویی و تامین مالی تروریسم را رعایت می‌کنند، در معرض سیستمهای مؤثر نظارتی قرار دارند. این نظارت باید براساس مبنایی حساس به ریسک انجام شود. این نظارت ممکن است از طریق یک مقام دولتی یا از طریق یک سازمان خودنظم مناسب انجام پذیرد؛ به شرط آن که چنین سازمانی بتواند اطمینان یابد که اعضای آن به تعهدات خود در قبال مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم پایبند هستند.

۲۵- مقامات ذیصلاح باید رهنمودهایی تدوین کنند و بازخورد و واکنشهایی نشان دهند که به مؤسسه‌های مالی و حرفه‌ها و مشاغل غیرمالی در به‌کارگیری اقدامات محلی برای مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم و به‌طور خاص در کشف و گزارشگری معاملات مشکوک، یاری رساند.

معیارهای سازمانی و سایر معیارهای لازم در سیستمها به منظور مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم

مقامات ذیصلاح، اختیارات و منابع آنها

۲۶- کشورها باید یک واحد اطلاعات مالی تاسیس کنند که به‌عنوان مرکزی ملی برای دریافت، تحلیل و گزارشگری معاملات مشکوک و سایر اطلاعات مرتبط با پولشویی و تامین مالی تروریسم بالقوه، مورد استفاده قرار گیرد. واحد اطلاعات مالی باید به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم و بموقع به اطلاعات مربوط به اجرای قانون، امور اداری و مالی دسترسی داشته باشد تا بتواند وظایف خود را از قبیل تحلیل گزارش معاملات مشکوک به‌درستی انجام دهد.

۲۷- کشورها باید اطمینان حاصل کنند که مسئولیت رسیدگی به اقدامات پولشویی و تامین مالی تروریسم بر

عهده مقامات تعیین شده برای اجرای قانون است. کشورها ترغیب می‌شوند تا آنجایی که توانایی دارند، تکنیکهای رسیدگی خاص و مناسب فعالیتهای پولشویی از قبیل تحویل کنترل شده، عملیات مخفی و سایر تکنیکهای مرتبط را مورد حمایت و گسترش قرار دهند. همچنین، کشورها به سمت استفاده از سایر سازوکارهای مؤثر، مثل استفاده از گروههای متخصص موقت و دائمی در بررسی داراییها و بررسیهای مشترک با مقامات ذیصلاح مناسب در سایر کشورها، ترغیب می‌شوند.

۲۸- هنگام انجام رسیدگیهای پولشویی و فعالیتهای مجرمانه زیربنایی آن، مقامات ذیصلاح باید قادر به کسب اسناد و اطلاعات برای استفاده در انجام آن رسیدگیها، و پیگردهای قانونی و اقدامات مرتبط باشند. این فرایند باید شامل اختیار استفاده از معیارها و ضوابط اجباری برای ایجاد سوابق نگهداری شده به وسیله مؤسسه‌های مالی و سایر اشخاص، بازرسی از اشخاص و اماکن، کسب و ضبط شواهد باشد.

۲۹- به منظور مقابله با پولشویی و تامین مالی تروریسم، ناظران باید قدرت لازم برای کنترل و اطمینان از رعایت الزامات به وسیله مؤسسه‌های مالی از جمله اختیار انجام بازرسی‌ها را در اختیار داشته باشند. باید به ناظران این اجازه داده شود که مؤسسه‌های مالی را وادار به ارائه هرگونه اطلاعات مرتبط با کنترل چنین رعایتی نمایند و برای پیروی نکردن از چنین الزاماتی، مجازاتهای اداری کافی اعمال کنند.

۳۰- کشورها باید منابع فنی، انسانی و مالی کافی را برای مقامات ذیصلاح مسئول مقابله با پولشویی و تامین مالی تروریسم فراهم کنند. کشورها باید دارای فرایندهای مناسبی باشند تا اطمینان یابند که کارکنان زیردست مقامات ذیصلاح آنها، دارای هماهنگی و یکپارچگی بالایی هستند.

۳۱- کشورها باید اطمینان یابند که سیاستگذاران، واحد اطلاعات مالی، ناظران و اجراکنندگان قوانین، در رابطه با توسعه و اجرای سیاستها و فعالیتهای مقابله با پولشویی و تامین مالی تروریسم، دارای همکاری و هماهنگی تنگاتنگی با یکدیگر هستند.

۳۲- کشورها باید اطمینان حاصل کنند که مقامات

ذیصلاح آنها می‌توانند اثربخشی سیستمهای آنها را برای مقابله با سیستمهای پولشویی و تامین مالی تروریسم بررسی کنند. این بررسی از طریق حفظ آمارهای جامعی در مورد موضوعهای مرتبط با اثربخشی و کارایی چنین سیستمهایی صورت می‌گیرد. این آمارها باید در برگیرنده مواردی چون آمار مرتبط با گزارش معاملات مشکوک دریافت و منتشر شده، بررسیها، پیگردهای قانونی و محکومیتهای مربوط به پولشویی و تامین مالی تروریسم، اموال بلوکه، توقیف و مصادره شده و کمک قانونی متقابل یا سایر درخواستهای همکاری بین‌المللی باشد.

شفافیت توافقها و اشخاص حقوقی

۳۳- کشورها باید معیارهایی را برای جلوگیری از استفاده غیرقانونی پولشویان از اشخاص قانونی برگزینند. کشورها باید اطمینان یابند که اطلاعات بموقع، صحیح و کافی در مورد کنترل و مالکیت واقعی اشخاص حقوقی وجود دارد که می‌تواند بموقع و از طریق مقامات ذیصلاح در اختیار قرار داده شود. به‌ویژه در مورد کشورهایی که اشخاص حقوقی امکان انتشار سهام بی‌نام دارند، باید اقدامات مناسب برای اطمینان یافتن از اینکه این افراد در جهت پولشویی سوءاستفاده نمی‌کنند، انجام دهند و همچنین توانایی افشای کفایت این اقدامات نیز وجود داشته باشد. کشورها می‌توانند برای تسهیل دستیابی به اطلاعات مرتبط با کنترل و مالکیت واقعی مؤسسه‌های مالی که الزامات وضع شده در توصیه بند ۵ را انجام می‌دهند، گزینش معیارهایی را مورد توجه قرار دهند.

۳۴- کشورها باید به منظور جلوگیری از استفاده غیرقانونی از توافقهای حقوقی توسط پولشویان، معیارهایی را برگزینند. به‌ویژه، کشورها باید اطمینان یابند که اطلاعات بموقع، کافی و دقیق در مورد **امین تصریحی**^۶ از قبیل اطلاعاتی در مورد **امین**^۷، **امانت‌گذار**^۸ و **ذینفعان**، وجود دارد که

می‌تواند بموقع از طریق مقامات ذیصلاح در اختیار قرار گیرد. کشورها می‌توانند برای تسهیل دستیابی به اطلاعات در خصوص کنترل و مالکیت واقعی موسسات مالی که الزامات وضع شده در توصیه بند ۵ را رعایت می‌کنند، معیارهایی را تبیین کنند.

کشورها باید
اطمینان یابند که
اقدام تنبیهی مؤثر
متناسب و
بازدارنده‌ای
اعم از کیفی
مدنی یا اداری
برای رویارویی با
اشخاص حقیقی
یا حقوقی
که الزامات
مبارزه با
پولشویی را
رعایت نمی‌کنند
وجود داشته باشد

همکاری بین‌المللی

۳۵- کشورها باید گام‌های سریعی را در جهت اجرای کامل کنوانسیون وین، کنوانسیون پالمو و کنوانسیون بین‌المللی ملل متحد مصوب سال ۱۹۹۹ در جهت جلوگیری از تامین مالی تروریسم بردارند. همچنین، کشورها به تصویب و اجرای سایر کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط از جمله کنوانسیون مصوب سال ۱۹۹۰ شورای اروپا در رابطه با پولشویی، بازرسی، توقیف و مصادره عواید حاصل از جنایت و کنوانسیون امریکایی ضد پولشویی مصوب سال ۲۰۰۲، تشویق می‌شوند.

همکاری قانونی متقابل و استرداد مجرمان

۳۶- کشورها باید سرعت و به‌طور سازنده و مؤثری، دامنه‌گسترده‌ای از همکاری‌های قانونی متقابل را در رابطه با رسیدگی‌های مربوط به پولشویی و تامین مالی تروریسم، پیگیردهای قانونی آن و اقدامات مرتبط، فراهم سازند. به‌طور خاص، کشورها باید:

الف- شرایط بیش از حد محدودکننده یا غیرمنطقی نسبت به انجام همکاری قانونی متقابل ایجاد نکنند و این نوع همکاریها را ممنوع نکنند،

ب- اطمینان یابند که از فرایندهای کارا و شفاف برای اجرای درخواستهای همکاری قانونی متقابل برخوردارند، ج- درخواست همکاری قانونی متقابل در حوزه منحصر به‌فردی را که جرم در برگیرنده مسائل مالی نیز می‌شود، رد نمایند، و

د- درخواست همکاری متقابل قانونی در زمینه‌هایی را که طبق قوانین، مؤسسه‌های مالی ملزم به رازداری و حفظ اطلاعات می‌باشند، رد نکنند.

کشورها باید اطمینان یابند که قدرت و اختیارات مقامات ذی‌صلاح آنها که براساس توصیه بند ۲۸ الزامی شده است، برای استفاده در پاسخ به درخواستهای مستقیم مقامات ذی‌صلاح قضایی و اجرایی، برای هم‌تایان داخلی باشد. به منظور جلوگیری از تضاد اختیارات

قانونی، باید طراحی و اجرای سازوکارهای تعیین بهترین مکان برای محاکمه متهمان حقوقی- در مواردی که در معرض محاکمه در بیش از یک کشور قرار دارند- مورد توجه قرار گیرد.

۳۷- کشورها باید تا حد ممکن، کمک قانونی متقابل

را صرف‌نظر از نبود ارتکاب دوگانه جرم^۹ ارائه کنند. زمانی که ارتکاب دوگانه جرم به‌منظور کمک قانونی متقابل یا استرداد مجرم الزامی می‌شود، صرف‌نظر از اینکه آیا هر دو کشور جرم را در گروه‌های یکسان جرم قرار می‌دهند یا با اصطلاح یکسانی نامگذاری می‌کنند، چنین الزامی باید رعایت شود؛ به شرط این که هر دو کشور انجام چنین جرمی را غیرقانونی اعلام کنند.

۳۸- باید قدرت اجرای اقدامات استردادی در پاسخ به درخواستهای کشورهای خارجی برای شناسایی، انسداد، توقیف و مصادره اموال تطهیر شده، عواید حاصل از پولشویی و جرایم اصلی، ابزار مورد استفاده یا به قصد استفاده در ارتکاب این جرایم یا اموال مورد نظر، وجود داشته باشد. همچنین، باید توافقهایی برای هماهنگی اقدامات توقیف و مصادره وجود داشته باشد که ممکن است شامل به اشتراک‌گذاری داراییهای مصادره شده باشد.

۳۹- کشورها باید پولشویی را به‌عنوان یک جرم مشمول **استرداد مجرم**^{۱۰} اعلام کنند. هر کشور باید یا اتباع خود را مسترد کند یا زمانی که یک کشور به‌تنهایی براساس زمینه‌های ملیت (تابعیت) عمل نمی‌کند، آن کشور باید بنا به درخواست کشوری که به‌دنبال استرداد مجرم است، بدون هیچ‌گونه تاخیری شرایط را بپذیرد تا مقامات ذی‌صلاح آن در جهت هدفهای پیگرد قانونی جرائمی که قبلاً در درخواست ذکر شده است، انجام وظیفه کنند. این مقامات باید تصمیم خود را اجرا کنند و درست به‌همان شیوه برخورد با جرائم جدی دیگر براساس قوانین داخلی آن کشور، برخورد نمایند. کشورهای مورد نظر باید با یکدیگر به خصوص در مورد ابعاد آیین‌نامه‌ای و واضح، همکاری کنند تا از کارایی چنین پیگردهایی اطمینان ایجاد شود.

کشورها ممکن است با توجه به ساختارهای قانونی خود، تسهیل استرداد را مورد توجه قرار دهند. این کار از طریق مجاز شمردن انتقال مستقیم درخواستهای استرداد

واحد اطلاعات مالی

باید

به طور مستقیم یا

غیر مستقیم و بموقع

به اطلاعات مربوط به

اجرای قانون

امور اداری و مالی

دسترسی داشته

باشد تا

بتواند وظایف خود را

از قبیل

تحلیل گزارش

معاملات مشکوک

به درستی انجام دهد

بین وزارتخانه‌های ذیربط، استرداد اشخاص تنها براساس حکم قضایی، و یا معرفی یک روش آسان استرداد که ضوابط استرداد رسمی را دور می‌زند، انجام گیرد.

سایر شکلهای همکاری

۴۰- کشورها باید اطمینان حاصل کنند که مقامات ذیصلاح آنها همکاری بین‌المللی وسیعی با همتایان خارجی خود خواهند داشت. باید شیوه‌های روشن و مؤثری برای تسهیل تبادل اطلاعات مربوط به پولشویی و فعالیت‌های مجرمانه اساسی به طور مستقیم بین همتایان، اعم از داوطلبانه یا بنا به درخواست، وجود داشته باشد. همچنین، تبادلها باید بدون شروط محدودکننده نامناسب امکانپذیر باشد. به طور خاص:

الف. مقامات ذیصلاح نباید درخواست همکاری در مورد زمینه‌های انحصاری مرتبط با موضوعهای مالی را رد کنند، ب. کشورها نباید به خاطر فراهم نمودن زمینه‌ای برای رد همکاری، به قوانینی متوسل شوند که نگهداری صورتهای مالی را به صورت محرمانه الزامی می‌کند، و ج- مقامات ذیصلاح باید از سوی همتایان خارجی خود قادر به انجام بازجویی (و در صورت امکان بازرسی) باشند.

زمانی که توانایی کسب اطلاعات درخواست شده از سوی یک مقام ذیصلاح خارجی در اختیار همتای وی نیست، کشورها به تبادل سریع و سازنده اطلاعات با غیر همتایان ترغیب می‌شوند. همکاری با مقامات خارجی به غیر از همتایان را می‌توان به صورت مستقیم یا غیرمستقیم انجام داد. زمانی که در رابطه با شیوه مناسب اطمینان وجود ندارد، مقامات ذیصلاح باید برای کمک ابتدا با همتایان خارجی خود تماس بگیرند. کشورها باید مطابق با تعهدات آنها در رابطه با حفظ داده‌ها و حریم خصوصی یکدیگر، برای اطمینان از این که اطلاعات مبادله شده توسط مقامات ذیصلاح تنها در صورت وجود مجوز مورد استفاده قرار می‌گیرد، تدبیرهای کنترلی دائمی وضع کنند.

۹ توصیه ویژه

ضمن پذیرش اهمیت حیاتی گام برداشتن در جهت مبارزه با تامین مالی تروریسم، گروه کاری اقدام مالی با توصیه‌های زیر موافقت کرده است. این توصیه‌ها اگر

با ۴۰ توصیه پیشین گروه درباره پولشویی ترکیب شود، چاره‌جویی اصلی برای پیشگیری، کشف و توقف تامین مالی تروریسم و اقدامات تروریستی را فراهم می‌آورد.

۱- تصویب و اجرای ابزارهای سازمان ملل متحد:

هر کشور باید گام‌های فوری در جهت تصویب و اجرای کامل الزامات کنوانسیون بین‌المللی ملل متحد مصوب سال ۱۹۹۹ برای جلوگیری از تامین مالی تروریسم بردارد. همچنین، کشورها باید فوراً قطعنامه‌های ملل متحد در رابطه با پیشگیری و جلوگیری از اقدام تامین مالی تروریستی، به خصوص قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت سازمان ملل متحد را به اجرا درآورند.

۲- جرم‌انگاری تامین مالی تروریسم و پولشویی

مربوط به آن: هر کشور باید تامین مالی تروریسم، اقدامات تروریستی و سازمان‌های تروریستی را جرم بشناسد. کشورها باید اطمینان یابند که چنین جرایمی در طبقه جرایم اصلی پولشویی قرار می‌گیرند.

۳- بلوکه و ضبط کردن دارایی‌های تروریستی:

هر کشور باید اقدامی فوری برای بلوکه کردن وجوه یا سایر دارایی‌های تروریست‌ها اجرا کند. تروریست‌ها اشخاصی هستند که مطابق با قطعنامه‌های ملل متحد در رابطه با پیشگیری و جلوگیری از تامین مالی اقدامات تروریستی، تروریسم و سازمان‌های تروریستی را تامین مالی می‌کنند. همچنین، هر کشور باید اقدامی حقوقی پیشینی و اجرا کند که مقامات ذیصلاح را قادر سازد اموالی را که به نحوی در ارتباط با تامین مالی تروریسم، اقدامات تروریستی یا سازمان‌های تروریستی به دست آمده، یا به کار رفته، یا برای استفاده در نظر گرفته شده یا اختصاص یافته است، توقیف و ضبط کنند.

۴- گزارشگری معاملات مشکوک مرتبط با تروریسم:

اگر نهادهای مالی یا سایر کسب‌وکارها یا واحدهای تجاری مشمول تعهدات ضد پولشویی شک پیدا کنند (یا زمینه‌های معقولی برای مشکوک شدن داشته باشند) که وجوهی مرتبط با و یا مورد استفاده تروریسم، اقدامات تروریستی یا سازمان‌های تروریستی است، این نهادها ملزم هستند که فوراً موارد مشکوک را به مقامات ذیصلاح اطلاع دهند.

۵- همکاری بین‌المللی: هر کشور باید براساس یک قرارداد، توافق یا دیگر سازوکارهای همکاری حقوقی مشترک یا مبادله اطلاعات، بالاترین میزان همکاری ممکن را در

کشورها باید

اقدامهایی را جهت

کشف ابزار

بی نام انتقال وجوه و

حمل و نقل فیزیکی

بین مرزی ارز

از جمله یک سیستم

اعلان یا

دیگر تعهدات افشا

صورت دهند

ارتباط با بازرسیها، اقدامات و پرس وجوهای اداری، اجتماعی و جنایی مربوط به تامین مالی تروریسم، اقدامهای تروریستی و سازمانهای تروریستی، با کشور دیگر داشته باشد.

همچنین، کشورها باید تمام اقدامهای ممکن را برای اطمینان از اینکه آنها برای اشخاص مسئول تامین مالی تروریسم، اقدامات تروریستی یا سازمانهای تروریستی پناهگاه امنی را فراهم نمی کنند، انجام دهند و در صورت امکان، روشهایی را برای تحویل چنین افرادی به کار ببندند.

۶- ارسال و واریز وجه به شیوه های مختلف: هر کشور باید اقدامهایی را صورت دهد تا اطمینان یابد که افراد یا شخصیت های حقوقی (از جمله نمایندگی ها) که خدمات انتقال پول یا ارزش را ارائه می کنند (شامل انتقال از طریق سیستم یا شبکه غیررسمی انتقال پول یا ارزش) باید مجاز باشند یا ثبت شوند و تمام توصیه های گروه را که در مورد بانکها و نهادهای مالی غیربانکی کاربرد دارد، به کار بندند. هر کشور باید اطمینان حاصل کند که افراد یا شخصیت های حقوقی که این خدمات را به صورت غیرقانونی انجام می دهند، در معرض جرایم مدنی یا جنایی قرار دارند.

۷- انتقال شبکه ای: کشورها باید معیارهایی برگزینند تا مؤسسه های مالی، (از جمله انتقال دهندگان پول) را ملزم کند اطلاعات با معنی و صحیحی (نام، آدرس و شماره حساب) در مورد درخواست کننده انتقال وجوه و پیامهای ارسالی مرتبط با آن در اختیار قرار دهند و این اطلاعات باید همراه با مدارک انتقال یا پیام مرتبط، در طول زنجیره پرداخت باقی بماند.

کشورها باید اقداماتی را برای اطمینان یافتن از اینکه مؤسسه های مالی (از جمله انتقال دهندگان پول) امنیت و نظارت کافی را در مورد انتقال مشکوک پولی، که اطلاعات کاملی از درخواست کننده را همراه ندارند صورت دهند.

۸- سازمانهای غیرانتفاعی: کشورها باید کفایت قوانین و مقررات مرتبط با واحدهایی را که می توانند برای تامین مالی تروریسم مورد سوءاستفاده قرار گیرند، بررسی کنند؛ بخصوص، سازمانهای غیرانتفاعی آسیب پذیرند و کشورها باید اطمینان یابند که امکان سوءاستفاده از آنها به روشهای زیر وجود ندارد:

الف- از طریق سازمانهای تروریستی که وانمود به

فعالیت به صورت قانونی می کنند،

ب- سوءاستفاده از واحدهای قانونی به عنوان مجاری برای تامین مالی تروریستی، از جمله به منظور فرار از ضبط شدن اموال آنها، و

ج- پنهان سازی و مبهم نمودن عملیات انحرافی مخفیانه وجوه مورد نظر هدفهای قانونی برای سازمانهای تروریستی.

۹- حمل کنندگان وجوه نقد: کشورها باید اقدامهایی را جهت کشف ابزار بی نام انتقال وجوه و حمل و نقل فیزیکی بین مرزی ارز (از جمله یک سیستم اعلان یا دیگر تعهدات افشا) صورت دهند.

کشورها باید اطمینان یابند که مقامات ذیصلاح آنها دارای اختیار قانونی برای متوقف سازی یا محدود کردن ابزار بی نام انتقال وجوه یا ارزی هستند که مشکوک به ارتباط داشتن با تامین مالی تروریستی یا پولشویی می باشند و یا به گونه ای نادرست، اعلان یا افشا شده اند. کشورها باید اطمینان حاصل کنند که اقدامهای تنبیهی مؤثر، متناسب و بازدارنده ای در رویارویی با افرادی که به صورت نادرست اقدام به افشا و اعلان می کنند، وجود دارد. در مواردی که ابزار بی نام انتقال وجوه یا ارز در ارتباط با تامین مالی تروریستی یا پولشویی هستند، کشورها همچنین باید اقدامهایی را، از جمله اقدامهای قانونی مطرح شده در توصیه بند ۳ و توصیه ویژه بند ۳ انجام دهند تا قادر به ضبط چنین وجوه و ابزاری باشند.

پانوشتها:

- 1- Financial Action Task Force (FATF)
- 2- Money Laundering
- 3- Financial Intelligence Unit (FIU)
- 4- Suspicious Transaction Report (STR)
- 5- Core Principles
- 6- Express Trusts
- 7- Settlor
- 8- Trustee
- 9- Dual Criminality
- 10- Expedient Offence

منبع:

- FATF, The 40 Recommendations + IX Special Recommendations, 2004

